

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL

FENT CARREERANY

MARIA DE LA SALUT

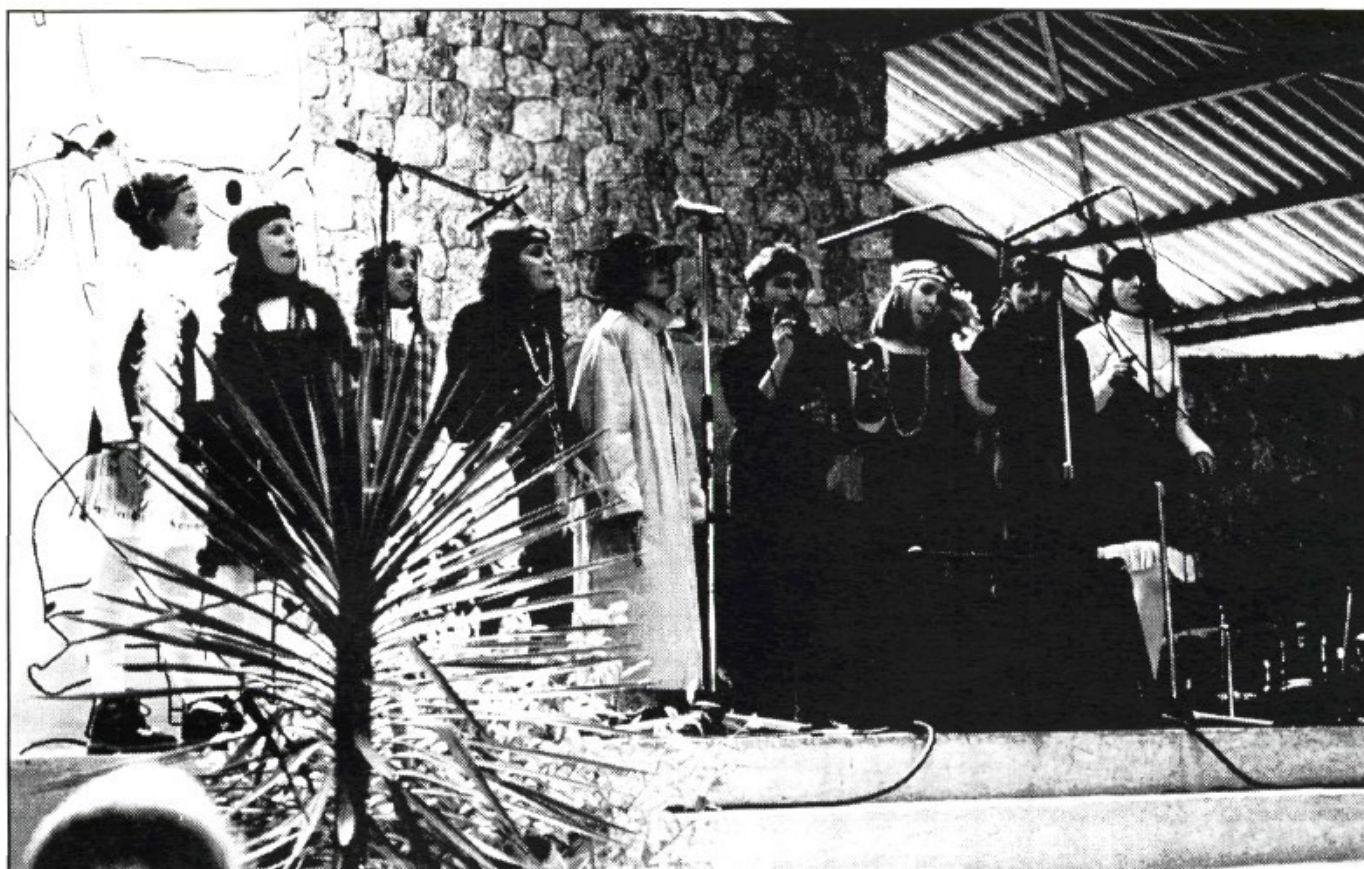
ASSOCIACIÓ DE PREMSA FORANA
DE MALLORCA

Número 128

Any XI

ABRIL, 1997

* EL GRUP D'ESPLAI ES REBROT CANTA "JOHNNY WHITE" A LA VINTENA MOSTRA DE LA CANÇÓ

* EL VIATGE A CATALUNYA DE L'ESCOLA.

* QUATRE SECRETARIS I UN AJUNTAMENT.

* AVANÇ DE LA PROGRAMACIÓ DE LA DIADA DE GRUPS D'ESPLAI

Sumari

Editorial i sumari	2
Notícies de l'Esplai	3
El viatge a Catalunya de l'escola	4
Sa Xerradeta amb n'Esperança López	8
Tortosa	8
Fent Carrerany informa	10
Botifarres al Palas Atenea	11
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
El temps.	15
Poemes d'en Miquel Rosselló	15
Els pressuposts i altres herbes	16
Premsa Forana	17
Inoculació política i pólvora mullada	18
Plataforma per la defensa i millora	
de la Sanitat Pública a Mallorca	20
Una sessió concelebrada	22
Ha brotat una flor novella	23
IX Certamen de fotografia Fent	
Carrerany	24

FOTOGRAFIES:

Joan Gelabert Mas
 Magí Ferriol Bauzà
 Miquel Morey Mas
 Mireia Rosa Ferriol Queralt
 Francisco Quetglas Ferriol

PORTADA:

Actuació del Grup d'Esplai Es Rebrot a la vintena mostra de la Cançó celebrada a Lluç.

Fotografia de Joan Gelabert

EDITORIAL

El passat dia 21 de març s'aprovaren els pressuposts de l'Ajuntament per 1997. En aquestes mateixes pàgines hi trobareu informació pormenoritzada del desenvolupament de la sessió plenària (atípic i pintoresca...) en la qual es dugué a terme l'aprovació.

Els pressuposts aprovats el dia 21 preveuen dedicar en 1997 més d'un milió de pessetes a la subvenció d'activitats organitzades per les distintes Associacions culturals i esportives de Maria; no entrarem ara a considerar si l'esmentada quantitat és grossa o petita en relació a la quantitat total pressupostada (87 milions), sinó a la conveniència (o necessitat) de fer públics els criteris que permeten a algunes Associacions fer alguna espipellada als diners públics, mentres que d'altres es queden sense res. Per exemple, Fent Carrerany sollicità durant 1996 subvencions a l'Ajuntament per valor de 170.000 pessetes i fa pocs dies hem sabut que no en rebriem cap. Els qui manen deuen saber perquè reparteixen com reparteixen. Nosaltres no sabem ni el perquè ni el com, no ens els han explicat. De totes formes, el cas de Fent Carrerany és pura anècdota sense importància; amb diners municipals o sense, nosaltres continuarem com fins ara, treballant segons les nostres possibilitats i, com que ganes de fer coses no ens en manquen, esperarem les decisions pressupostàries del 97 amb expectació però sense gaire esperança. Però, això sí; disposats a demanar claredat i transparència, sempre. No en mancaria més!

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
 Joan Gelabert Mas
 Margalida Mas Vicens
 Miquel Morey Mas
 Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Grup d'Esplai Es Rebrot, Alumnes de l'escola, Rafel Bordoy, Miquel Rosselló i Quetglas, Jaume Mestre Llompart, Lluís Maicas, Bernat Joan i Marí, Plataforma per la defensa i millora de la Sanitat Pública de Mallorca i Francesca Mas Ximenis.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
 Fax: 971-525585
 Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
 Santa Margalida

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

NOTÍCIES DE L'ESPLAI

VINTENA MOSTRA DE LA CANÇÓ DELS GRUPS D'ESPLAI DE MALLORCA

Els passats dies 15 i 16 de Març, a l'acolliment de Lluc, es celebrà la 20a mostra de la Cançó dels grups d'Esplai de Mallorca.

Amb el tema dels bojos anys 20 de Xicago, *Charlestons* i *Al Pepones* pel mig, 23 grups d'esplai de tot arreu de Mallorca posaren la seva veu i la seva gràcia sobre l'escenari llucà. Un escenari que estava decorat amb ambients dels clubs dels anys 20. Uns gàngsters comandants pel *capo Al Pepone* obrí la mostra. Els rebrotins del Grup d'Esplai de Maria, cantaren el dissabte dia 15. El grupet de nines que podeu veure a la fotografia, vestides totes elles a la moda de l'època, cantaren el tema *Jhony White*, amb música en directe interpretada pels mateixos monitors.

El resultat -no es tracta d'una competició, sinó d'una mostra- va ser ben divertit i s'ho passaren d'allò més bé. Estigueren tot el dissabte per Lluc i tornaren ben satisfets de la seva aportació a la festa anual dels Grups d'Esplai de Mallorca.

MÉS NOTÍCIES SOBRE LA XIXa DIADA DE L'ESPLAI '97 A MARIA

Tal com diguérem el mes passat ja sabem més coses sobre la XIXa DIADA DE L'ESPLAI que es celebrarà a Maria, el proper dia 18 de maig.

El tema serà *CULTURA I COSTUMS DE MALLORCA*. Per poder dur endavant aquesta Diada el grup d'esplai *Es Rebrot* ha muntat un Comitè Diada '97, integrat per monitors i monitores que tenen o han tengut contacte amb el grup de Maria.

Però faran falta més mans. Són molts els nins i nines que vendran al nostre poble (es parla d'uns quatre mil), són molts els jocs que s'estan preparant; per això els actuals monitors fan una crida a tothom que vulgui fer de voluntari a la Diada. Si tot va bé volen fer una reunió el proper 26 d'abril, però ens diuen que ja ho faran públic perquè tothom ho sàpiga.

PROGRAMA DE LA DIADA:

ARRIBADA: 9,30 - 10,15

Lloc: Plaça de ses Dones

Tots els autocars entraran per la carretera de Sineu

BENVINGUDA: 10,30 - 11,00

Lloc: Plaça des Pou

A cada grup que arribi li dedicaran una cançó de benvinguda. Després es cantarà tots junts la cançó «*Aquesta terra*». Distribució dels grups per edats.

ACTIVITATS: 11,00 - 13,00

Jocs o Gimcana

Lloc: El poble es dividirà en tres zones prèviament indicades. Els grups tendran un plànol del poble que estarà perfectament assenyalat.

MISSA/PREGÀRIA: 13,15 - 13,45

Lloc: Plaça des Pou

DINAR: 14,00 - 15,00

Lloc: Carrer Nou

Hi haurà taules, les motxilles ja hi seran i el lloc de cada grup estarà indicat.

ANIMACIÓ: 15,00 - 17,00

Lloc: Poliesportiu Municipal «Sa Font»

CLOENDA: 17,00 - 18,00

VESTUARI: Cada grup (per edats) portaran un mocador de diferent color:

-6 a 8 anys: mocador vermell

-9 a 12 anys: mocador verd

-13 anys: mocador clau

Cada grup d'esplai ha de venir disfressat segons el tema *CULTURA I COSTUMS DE MALLORCA*. Cada grup per edats han d'anar iguals. Cada al·lot ha de dur una targeta a la vista, del color del mocador. La targeta ha d'indicar el nom de l'al·lot que la porta i el grup de l'esplai al qual pertany.

L'organització es distingirà amb un mocador groc i un vestuari especial.

Grup d'Esplai Es Rebrot.

EL VIATGE A CATALUNYA DE L'ESCOLA

El passat dia 2 de març, un grup de 48 mariandos entre alumnes, mestres, pares i mares, partiren cap a Catalunya per a passar-hi tres dies. Un grapat d'alumnes us conten alguns moments del viatge i també n'han escrit uns poemes. Aquí els teniu, acompanyats d'imatges del viatge.

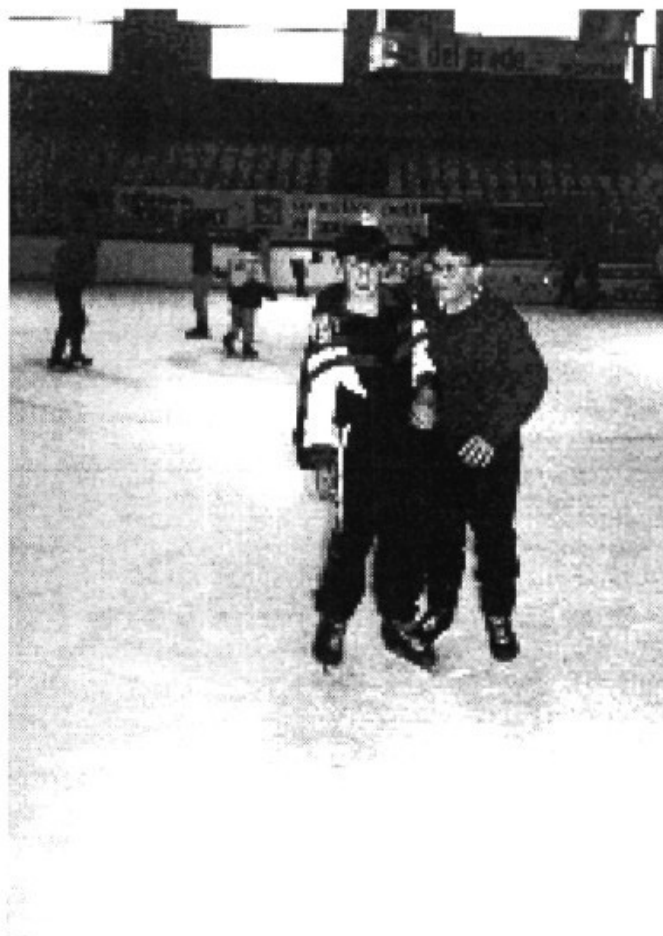
A dalt hi teniu tots els participants del viatge i a la dreta, en Xisco i en Carles, a la pista de Gel de Puigcerdà

Havíem d'anar a esquiar, vàrem fer més o menys unes 3 hores amb autocar però quan vàrem ésser allà ens vàrem dir que valia 2.600 ptes. A nosaltres ens havien dit que valia 1.100 els esquís i 1.500 els remontadors, però que si no volíem els remontadors que no era obligatori allà ens vàrem dir que era obligatori (a la Molina) i ens vàrem anar a Puigcerdà a patinar sobre gel. Jo només vaig caure una vegada però hi havia gent que queia cada minut. Vàrem estar una hora i ens vàrem anar. Això és la meva història.

Jéssica Riu

El primer dia vàrem anar a esquiar però quan vàrem recórrer aproximadament 200 km per arribar allà, va resultar que no vàrem poder esquiar i així va ésser com vàrem anar a la pista de gel a compixar-nos de rialles perquè un queia per aquí i l'altre per allà tot el temps en veies per terra, bé damunt el gel. Hi havia mares i professors, com per exemple l'Onofre, que no en sabien i tot el temps anaven aferrats a la vorera; patapim! ; patapam! en terra, però algun dia arribaran a trobar-hi el truc.

Francisca Carbonell.

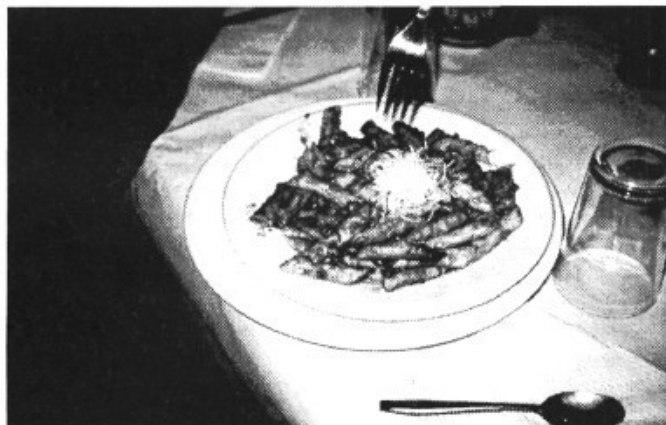
El patinatge sobre gel
va ser molt cruel,
els mestres no s'aguantaven
i nosaltres al·lucinàvem.

Els mestres tan cansats
ens varen dir que partíssim
però nosaltres, els pesats,
férem com si no els sentíssim
Jéssica Riu

Va ser un dia molt feliç
ja que vàrem patinar
i no vàrem poder esquiar
a la Molina d'allà d'alt.
Joan Cladera

Al vaixell no vàrem dormir gens.
I després el matí l'autocar havíem d'agafar
i cap a la Molina havíem d'anar,
i llavors en ser allà
!quina fotuda ens varen donar!
allò era massa car
per sort que per allà
una pista de gel vàrem trobar
Maria Margalida Ribas

A l'hotel Don Juan hi vàrem arribar dilluns a vespre.
Baixàrem de l'autocar i agafàrem les maletes i entràrem.
Vàrem esperar un poc a baix i llavors vàrem fer grups de tres.
N'Andreu, en Joan i jo vàrem ser un grup. Ens varen donar la clau de l'habitació i pujàrem. L'habitació era grosseta, era guapa, tenia tres llits i també terrassa. Llavors també vàrem baixar a sopar. El sopar era bo i hi havia de tot. Quan vàrem haver acabat ens anàrem a fer una volta. Quant vàrem haver fet la volta ens anàrem a dormir.
Tomeu

En aquestes quatre imatges hi podeu veure a dos Miquels que no tingueren temps d'arribar a l'hotel per dormir. En arribar a l'hotel Don Juan ens donaren sopar, però a n'Andreu no li feia gaire gràcia. Després anàrem a fer una volta nocturna per Lloret: els de cinquè i sisè es feren una foto davant l'església.

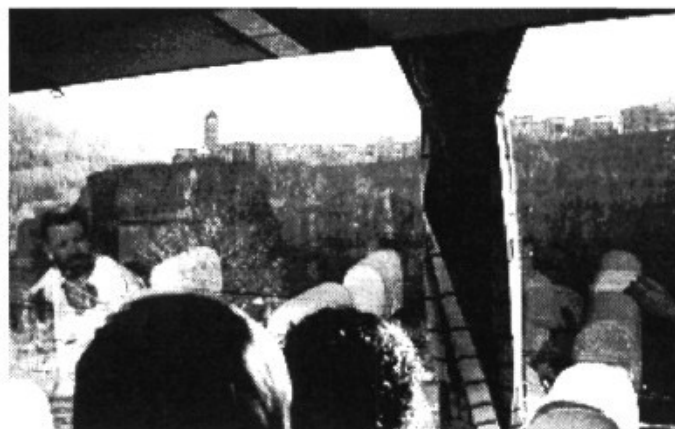
El volcà Croscat
és un volcà impressionant,
com que a Mallorca no n'hi ha cap
a Olot hem anat.

Les màquines d'Olot
han fet un tall al volcà
on la gent hi pot anar
per veure el forat tan gros
que les màquines van fer
per al Croscat Desfer
Samuel Lozano

Si hi vas a la fageda d'en Jordà.
Trobaràs faigs alts i gruixats.
Amb el cant d'un esquirol fi i resplendós.
Amb el to d'una guatlla et quedaràs com un faig.
Andreu Ramis

Fora fulles sa fageda
per enterra totes estan
una llavor d'un arbre,
de sa fageda d'en Jordà
és molt mala de trobar.
El volcà Croscat,
que apagat està,
terres de colors,
que a Mallorca no n'hi ha.
Un aquàrium de peixos,
de colors com el volcà Croscat
i de sa fageda d'en Jordà,
tothom enamorat està.

Francisca Maria Torelló

A l'esquerra podeu veure el volcà Croscat, pel tall on es treien les gredes, el volcà sencer davall la seva capa vegetal i el pont de Besalú sobre el riu Fluvià. A la dreta, sobre aquestes línies, una bambolla dins la Fageda d'en Jordà i a baix, una vista de Castellfollit de la Roca, des de l'autocar, on es mesclen les imatges del fons amb els reflexos de dins l'autocar.

"EL FAMÓS ANTONI GAUDÍ"

Heu estat mai a Barcelona?
Gran bellesa us heu perdut,
saps que n'és de bonicono.
El parc Güell creat per Gaudí
li quedà alt i bonic com un pi.
Si algú no l'hi agrada com quedà
segurament no se'l va remirar.
Mirau si és famós en Gaudí
que fins i tot xinesos,
venen a veure com ho feia per aquí

Eulàlia Maria Carbonell

*Entrada al Parc Güell***VISITA A L'AQUÀRIUM**

El darrer dia del viatge vàrem anar a l'aquàrium que es deia MAREMÀGNUM. Entràrem a dins i començàrem a anar mirant les vidrieres on hi havia els peixos. Les vidrieres estaven numerades de l'1 al 20. Començàrem per la número 1, després la 2 etc. A cada vidriera hi havia uns peixos diferents fins i tot no només hi havia peixos sinó també hi havia vegetals. Vàrem passar per uns túnel transparents amb una cinta transportadora. Després de veure l'aquàrium ens anàrem a un altre lloc.

Samuel Lozano

HI HAVIA...

L'aquàrium era gros.
Hi havia molts de peixos.
Hi havia taurons que ens passaven per damunt.
Hi havia molta gent que els mirava.
Hi havia una botiga que tot anava ben car.

Tomeu Quetglas

CATALUNYA

Catalunya,
Quina comunitat!
Quina pena,
Només n'hem visitat la meitat.
La Garrotxa,
Quina comarca!
Encara que Barcelona,
Tampoc n'és manca.
A la Selva,
Un poblet molt graciós,
Lloret de Mar,
No està fos.
Hem visitat molts llocs,
Però com Catalunya,
N'hi ha molts pocs.
Mireia Rosa Ferriol

¡AI, CARLES, CARLES!

Després de sortir de "l'Aquàrium", els mestres, ens van dir que aniríem per la Rambla i que si teníem temps la recorreríem tota, ja que havíem de sopar per allà. També ens va dir que si ens perdiem seria perquè no els havíem escoltat i li hauríem de dir a un policia tot allò i que a les deu del vespre ens acompanyàs al port.

Amb tot allò ja érem a la "Rambla" i començàvem a caminar. Els de 3r, 5è i 6è vam desviar-nos per veure l'ajuntament, el "Palau de la Generalitat" i la Seu. Passàrem per la "Plaça del Pi", També. Tornàrem a la "Rambla" i els de 4t ja havien sopat! Quan vam haver sopat els de 3r i els de 6è ens vam acostar a la plaça de Catalunya i d'allà agafarem un "metro" fins a les "Drassanes". En arribar al port estàvem morts. No podíem caminar. En Joan Capellà ens va dir: -Hi sou tots? -Nosaltres vam dir que sí. En Joan va continuar:- Cridau en Carles, que li he de dir una cosa.

Nosaltres ens vam quedar parats: Havien deixat en Carles!
En Joan ens va dir que ell l'havia recollit i l'havia duit. Sort! Si no hagués estat per ell, ja ens veim caminant i corrent un altre pic per la "Rambla"!

Mireia Rosa Ferriol Queralt

Anàrem a sopar al Macdonald's i llavors anàrem a la Rambla de Barcelona i al final de la Rambla agafàrem el metro i en Carlos era a comprar al costat de Macdonald's i nosaltres tan tranquils. Agafàrem al metro cap el moll i quan vam ser al moll en Joan Capella ens diu: - heu comptat? No falta una persona? I nosaltres pensàrem i dèiem: És en Carlos i era amb ells. Va ser ben rigorós. Llavors pujàrem al vaixell i férem escambrins i anàrem a dormir a les butaques. El sen demà dematí vam ser a Palma.

Andreu Ramis.

SA XERRADETA AMB...

De la revista de Santa Margalida reproduïm l'entrevista que el nostre company i director de la revista, Rafel Bordoy, efectuà a la directora de l'Institut de Santa Margalida, al qual estan adscrits els alumnes de Maria

Esperança López Tortosa

Esperança, la directora de l'Institut d'Ensenyament Secundari a Santa Margalida va néixer a Palma, però des de fa cinc mesos, més o manco, té sobre les seves espatlles la responsabilitat de l'educació dels joves margalidans, aquesta tasca li dona el dret d'entrar en aquest seguit d'entrevistes que, sota el títol de "margalidans", venim publicant a la nostra revista. La intenció és la de donar una ullada a la marxa de l'Institut en els seus inicis.

-Quants de cursos engloba l'Institut?

-Tenim catorze cursos, dos més dels que s'havia calculat en un principi, l'edifici d'ESO estava previst per a 12 unitats, però ens hem vist obligats, amb els permisos pertinents, a fer un curs més de cada nivell degut a l'excés d'alumnes, esperem que l'any que ve poguem tenir el nombre de professors adequat als 400 alumnes que tenim.

-Quants de professors hi ha actualment?

-Som una trentena, però aquest és el principal problema que tenim en aquest centre, que no hi ha un professorat estable, sols quatre de primer cycle i quatre de segon cycle, dels actuals, tenim la plaça assegurada per al curs vinent i això entra una gran dificultat, degut a que l'obliga a tornar a començar tot de bell nou a cada inici de curs.

-Quin és el personal no docent?

-També és insuficient, tenim

dues dones per fer la neteja i, donades les dimensions del Centre, elles fan el que poden, esperem que l'any que ve es solucioni aquest

"Es gairebé impossible comptar amb el mateix professorat l'any que ve"...

tema, després hi ha un administratiu i dos porters.

-Com valoraries aquests cinc mesos de funcionament de l'Institut?

-Jo crec que positivament, sabem que hi ha coses que

fallen, com per tot però hi ha una gran il·lusió per millorar i tirar endavant, hi ha dies que és molt dur i tenim molta feina, tenint en compte que parlem d'un centre nou i en plena reforma de l'ensenyament, a més, hi ha dues terceres parts dels professors pels quals aquest és el seu primer lloc de feina, és a dir, sense experiència, no vol dir que això sigui negatiu perquè supleixen la manca d'experiència amb il·lusió, ganes de fer feina i joventut i això és molt més desitjable que no tenir gent experimentada però cansada i rutinària. M'agradaria poder comptar el curs que ve amb el mateix professorat, però això és gairebé impossible, donat l'actual sistema.

-I parlant de la infraestructura?

-En aquest terreny també hem tengut problemes, començant per unes famoses goteres i seguint per altres inconvenients que presenta un edifici que, vist de fora, sembla molt bonic però que a la pràctica ens trobam amb coses que no són funcionals, posem per cas una escala de fusta, sobre la qual les passes ressonen i augmenta considerablement el nivell de renou. I cosetes per l'estil.

-I altre tipus de problemes, amb l'alumnat, els pares...?

-Bé, sempre hi ha problemes, però principalment destacaria la manca de motivació, un nivell escolar prou baix per part dels alumnes i conductes en certa forma de gamberisme o de vandalisme gratuït. I si ens hem trobat amb qualque problema concret hem parlat amb els pares i hem mirat de trobar-li solució. Així que principalment trobam una manca d'educació escolar i cívica i una manca de normes de conducta de respecte i convivència.

-Com són les relacions amb l'APA?

-Jo diria que molt bones, hi ha una bona col·laboració i un bon enteniment per ambdues parts. Estam començant, s'ha format el Consell Escolar i pot ser manca que cristalitzi en coses concretes però la relació és bona i esperançadora.

-I les relacions amb els poders locals?

-Molt bé, no tinc cap tipus de queixa, ans al contrari, hem tengut tota l'ajuda i col·laboració possibles de

part de l'ajuntament, sobretot al principi, quan més ho necessitàvem i actualment que estam intentant muntar la biblioteca s'ens ha brindat la col.laboració de la bibliotecària de Santa Margalida i dels serveis de l'àrea de cultura que ens ajuden quan els necessitam, cosa que volem agrair profundament.

-Com està a l'Institut el tema de la nostra llengua?

-Encara s'han de fer unes enquestes encaminades a elaborar el projecte lingüístic, però la meua impressió la diré posant per exemple que jo tenc nins de quart que no saben ni llegir ni escriure en castellà, sé que hi ha altres cursos on la proporció és diferent, però puc dir que quasi tot es fa en català. Jo pens que el que hem d'intentar és que al finalitzar l'escolarització, tothom sigui bilingüe, amb un domini del castellà i el català per igual. Jo som castellà-parlant i he lluitat tota la meua vida per la normalització del català, però consider que s'ha de donar igual tractament a les dues llengües i aprofitar la riquesa que pot proporcionar, no sols el bilingüisme, sinó el multilingüisme. Crec que s'ha d'aprofundir en el domini de les dues llengües i aprofitar la capacitat que tenen els nins per poder aprendre el que desitgin.

-Parlem sobre el problema del gamberrisme, el patiu aquí?

-Ah sí! aquest és un problema greu, és el nostre principal problema, i ens agradaria conèixer les arrels perquè tens unes teories però veus la realitat i no trobes problemes familiars, ni

econòmics, els pares són persones ben normals, educades i encantadores, hi pot haver casos que sí que hi ha un fons de problemes familiars. Però en general veus aquesta degradació de la convivència, aquest afany de destruir sense motiu, aquí ens han espanyat les portes, els banys, els pals dels basquet, etc. I el més greu és que no hi trobes explicació, analitzes els casos un per un i encara romans més desconcertat. Un per un semblen incapaços però després arropats per la massa tenen un comportament incalificable.

-A l'Institut a més heu sofert el cas dels quintos?

-Efectivament, l'altre dia es presentaren al centre i jo en un principi pensava que

venien per fer festa i vaig tenir la intenció de fer sortir els al.lots al pati per passar una estona agradable. En lloc d'això començaren a amollar coets, tirar ous embrutant per tot arreu, allò semblava més una guerra que no una festa, a més alguns d'ells anaven gats amb la botella amb la mà... Alguna gent va sentir pànic davant un vandalisme que no semblava tenir cap classe de justificació. Algú m'havia parlat del tema dels quintos, però vaig pensar que exejaravem, ara veig

...“El gamberrisme és el nostre principal problema i ens agradaria conèixer les arrels”...

que no era així. Això són actituds que no es poden consentir i molt menys disculpar, el que realment em preocupa és que qualcú pensi que això és una manera de divertir-se. Després ells mateixos reconeixen el que havien fet malament, això, essent positiu, no és en cap manera justificant.

-Té l'Institut problemes de violència?

-Hi pot haver alguna brega, però violència en el sentit com la que ens mostren alguns programes de televisió, pens que no, més que altra cosa és que molts són, com ho diria? “brutos”, pot ser no sigui la paraula exacta però crec que s'entendrà el que

vull dir. Sense més ni menys algú dona una potada a una porta i la se carrega, després diuen que no ho volien fer. Intentam fer feina amb els tutors en aquest terreny, reflexionar amb els al.lots i coses així però no és un tema fàcil.

-I problemes de drogues?

-Jo en principi diria que no, és un tema molt delicat i que cal anar-hi molt alerta, nosaltres no hem detectat casos, però sí que aplicam programes de prevenció. El que si pens que hi ha per part dels pares i dels profes-

sors és temor i això pot causar alarma en certs moments. Aquí és un institut que està obert i algunes situacions són difícils de controlar. Sembla però que no hi ha massa conflictes veig més preocupant i més a prop el tema dels quintos o de la brutalitat.

-Quins objectius tens marcats?

-Bé, a vegades el dia a dia no et dona temps per planificar el futur, però tenim molta il.lusió per anar millorant, ara estam engrescats en el muntatge de la biblioteca, que consideram molt necessari i bàsic per el funcionament del Centre, volem que sigui una biblioteca que tenguim el que és adequat a l'ensenyament que impartim, i que estigui dotada dels avenços tècnics que cal tenir, ordinadors, CD ROM... A més, també intentam elaborar un reglament interior del centre, el projecte educatiu... però per fer això necessitam conèixer abans quina classe de centre i quina classe d'alumnat tenim i ara estam a l'etapa de la recerca de dades. Amb una paraula, anam fent feina per millorar.

-Vols demanar o manifestar qualche cosa?

-Voldria demanar un poc de paciència de cara a la nostra actuació i donar les gràcies, tant a l'APA com a l'Ajuntament, per la seva col.laboració i que aquí estam per fer feina i per donar un bon ensenyament als joves d'aquesta comarca.

Sens dubte podem tenir ara una visió de l'Institut que ens el faci sentir més proper i ens impliqui, una mica més, en la feina d'educar els nostres fills, al costat dels professors.

L'ASSOCIACIÓ CULTURAL FENT CARRERANY INFORMA:

El passat dia 23 de març, se'ns va comunicar que la subvenció que ens concedia l'AJUNTAMENT DE MARIA per a l'any 1996, era de **ZERO PESSETES**.

Nosaltres creim que això no és just, que és un greuge comparatiu entre les associacions. A qualcú han repartit els doblers, i volem saber on ha anat a parar aquesta quantitat destinada a subvencions per a associacions culturals i esportives. Per això, amb data 24 de març vàrem entrar a l'ajuntament l'escrit que reproduïm, on demanam com s'han repartit els doblers i amb quin criteri. Volem saber si totes les entitats que han rebut doblers ha seguit els criteris que acordarem a la reunió del passat mes de juliol. **NOSALTRES SÍ**.

També podem dir, que el batle ja ens ha comunicat que no disposa de cap local municipal per cedir-nos per muntar la revista i per guardar totes les

pertinences de l'associació: fotografies, pintures, llibres, revistes, etc. Ens demanam; a l'edifici del carrer de Sant Miquel, no hi cabem?, no hi ha un racó per a nosaltres?. Ja no sabem que pensar.

Sense esser malpensats, però segons alguns comentaris que ens han arribat, no ens donen local ni duros, perquè aquesta revista no segueix el joc i no lloa **TOTES** les actuacions de l'equip de govern. I això sí que no ho farem, no ens vendrem a ningú ni a cap preu. Tampoc no ens creiem posseïdors de la veritat absoluta i per això tothom té les pàgines de la revista a la seva disposició per exposar lliurement les seves opinions. La nostra feina és informar del que passa pel poble, i permetre el joc de les opinions democràticament contrastades; i si no els agrada, paciència.

Enguany tornarem a demanar subvenció; ja veurem si ens la concedeixen. Nosaltres no ens cansarem.

JUNTA DIRECTIVA

MIQUEL MOREY I MAS, amb domicili a Maria de la Salut, carrer Major, 71, telèfon 525294 i Document d'Identitat 43.038.840, com a president de l'Associació Cultural FENT CARRERANY

EXPOS A:

Que el dia d'ahir va rebre la comunicació, a través del regidor Miquel Quetglas, que aquest Ajuntament havia concedit a l'Associació que representa la quantitat de **ZERO PESSETES** en concepte de subvencions corresponent a l'any 1996.

La nostra entitat havia demanat subvencions per import de 170.000 PTA., complint els requisits que acordarem a la reunió del Consell Municipal de Cultura, Educació i Esports celebrat a la Sala de Plens de l'Ajuntament el mes de juliol de 1996.

A la mateixa reunió es va acordar que les entitats que necessitassin locals municipals ho podien sol·licitar i ja que s'havia de fer una remodelació del casal del carrer de Sant Miquel, se faria d'acord a aquestes demandes. Fent Carrerany va demanar un local d'uns 30 m2.

Després de més de 5 mesos sense cap resposta, i de reiterats recordatoris del local a la regidora de cultura i del tema de les subvencions i local al Sr. batle (des de mitjans de gener fins a mitjans març al manco més de 4 vegades) en una setmana hem rebut les dues respostes:

-Dia 13 de març de 1997 a les 14 hores dins la Casa de la Vila el batle ens comunica verbalment que no ens poden oferir cap local municipal en condicions.

-Dia 23 de març a les 13'15 a damunt la Plaça des Pou, el regidor Sr. Miquel Quetglas ens comunica verbalment que les subvencions de l'any 1996 per Fent Carrerany són **ZERO PESSETES**.

Es per això que

SOL·LICITA:

1.-Que ens sia facilitat un llistat de **TOTES** les subvencions que aquest Ajuntament ha concedit al llarg de l'any 1996 a les associacions que formen part del Consell

Municipal de Cultura Educació i Esports.

2.-Que ens sien lliurades fotocòpies compulsades de totes les sol·licituds de subvenció de l'any 1996, tant les que han rebut doblers com les que no i la data d'entrada a aquest ajuntament.

3.-Que se ens comunicui per escrit i amb explicació raonada els motius de la denegació de local municipal i de subvencions per a l'any 1996.

4.-Que se ens comunicui per escrit i amb explicació raonada la prioritat que ha seguit aquest Ajuntament a l'hora de repartir les subvencions de l'any 1996.

Esperant rebre el més prest possible resposta a totes aquestes qüestions per tal de poder entendre millor el procedir d'aquest ajuntament i els criteris que ha seguit per repartir els doblers, ja que al nostre entendre la nostra Associació ha sortit perjudicada i per part de l'Ajuntament no s'ha actuat d'acord el previst al reglament de concessió de subvencions aprovat pel Consell Municipal de C. E. i E.

Maria de la Salut a 24 de març de 1997.

Miquel Morey i Mas
ASSOCIACIÓ CULTURAL FENT CARRERANY

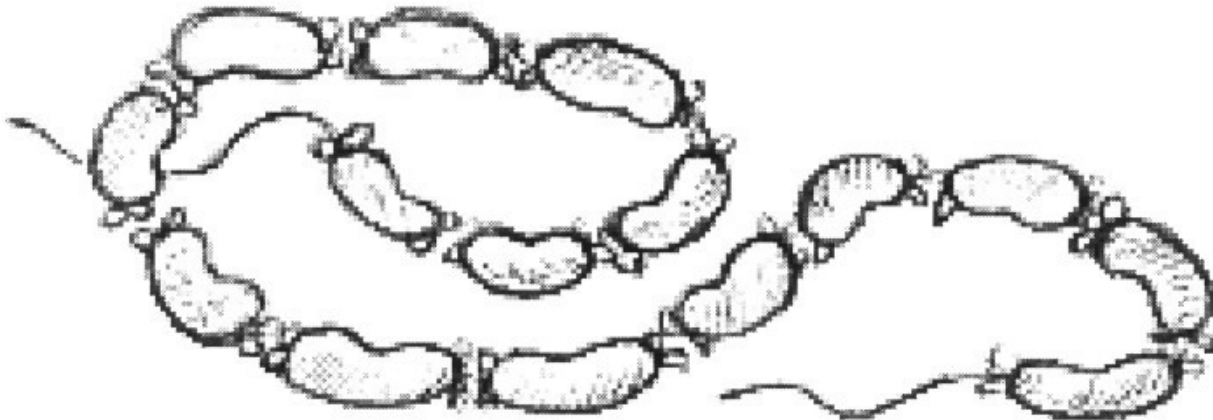
SR. BATLE - PRESIDENT DE L'AJUNTAMENT DE MARIA DE LA SALUT.

Botifarres al Palas Atenea

Quan el passat diumenge dia 23 de març vaig llegir al diari **BALEARS** l'article del periodista **Miquel Payeras**, sobre la visita a Palma del polèmic polític del PP català, **Aleix-Alejo Vidal Quadras**, vaig pensar que ja estava tot dit i que difícilment es podia resumir millor aquella esperpèntica conferència? que el polític popular féu al **PALAS ATENEA** de Palma, en el que volia ser un homenatge al sr. **Joaquín Cotoner**, (altrament dit «en castellano nos entendemos todos; ¿verdad?»), representant eximi de les arrels mallorquines més autèntiques dins del PP i defensor a mort? d'aquests valors, davant de les hosts demoníques del catalanisme imperialista.

El show que allí s'organitzà és digne de figurar als annals de l'esperpent més autèntic. Gent amb bona fe (i pocs coneixements val a dir-ho) que acudí a l'acte

més autèntic. Ajuntar les dues reivindicacions per boca del conferenciant hauria estat tocar el cel amb els dits. Però, ai las!, els «intel·lectuals» presents i organitzadors entusiastes, poc se n'havien preocupat de recollir algunes de les opinions del conferenciant present, el qual s'havia manifestat clarament i públicament a favor de la unitat de la llengua catalana, parlada a les Illes Balears, País Valencià i Catalunya. I el tema sortí, i el pobre interlocutor que ho requerí, «en mallorquí» valga'm Déu!, un poc més i ha de sortir per cames de l'edifici. I és clar, el conferenciant, que fins aquell moment havia usat el castellà com a llengua única i exclusiva, com que l'entengué perfectament i havia fet professió de fe bilingüista li volgué contestar en català i se n'armà una de ca'l Déu. El pretès liberalisme bilingüista se

creient que allí es defensava les essències de la mallorquinitat en sortí més escaldat que les sopes de matances.

El fet de dur un personatge com l'**Aleix-Alejo** a parlar era un exercici certament intel·ligent que suposadament tenia un doble valor. El primer, el conferenciant és un nom de pes per a tots aquells que des de la perifèria diferent (catalans, bascos i gallecs), reclamen la seva essència espanyolista com una cosa inherent i indissoluble de la seva condició de catalans, bascos o gallecs. El segon, refermar les tesis? de la denominada **Plataforma en Defensa de sas Llengos Baleàs** (sic), que proclama l'existència de no se sap quantes llengües diferents a les nostres illes, i d'una, única i indivisible, per sobre de les altres, que ens agermana i ens col·loca a l'alçada de l'espanyolisme

n'anà en orris en un tres i no res i sortí a llum la més rància espanyolitat dels organitzadors. La careta botà un tros lluny i allò acabà com el rosari de l'aurora. Un dels assistents, un d'aquells innocents que hi anava a refermar mallorquinitat, el passat dijous dia 27 de març escrivia una carta al Diari de Mallorca on enviava a filar estopa els organitzadors acusant-los d'enganar la gent i de ser descaradament, no mallorquinistes, sinó senzillament anticatalanistes i espanyolistes. La curtor intel·lectual de la majoria dels presents es demostrà inversament proporcional a la llargària del seus botifarronescos llinatges.

Que més voldríem que les capacitats craneals dels nostres enemics fossin sempre com la d'aquests personatges!

Joan Gelabert

BULLIT DE NOTÍCIES

AL BUTLLETÍ QUE ENS ENVIA ARCA HI HEM LLEGIT...

"La Mancomunitat del Pla ha decidit aplaçar la creació d'una oficina de control urbanístic, la finalitat de la qual seria le d'exercir un major control sobre la construcció en sòl rústic als municipis de l'interior. Si hi ha consens entre els ajuntaments integrants, el projecte se durà a terme i s'hi dedicarà una partida pressupostària."

VI CONCURS DE CONTE CURT SANT BARTOMEU-MONTUÏRI'97.

Per poder-hi participar hauran d'esser originals escrits en català i s'han de presentar en folis escrits a doble espai, la extensió oscil·larà entre els 5 i 10 folis. Les obres hauran d'esser entregades a l'ajuntament de Montuïri abans del dia 24 de juliol de 1997. Els premis són: 1r.- 100.000 PTA. 2n.- 75.000 PTA. i 3r.- 50.000 PTA. Si voleu més informació nosaltres tenim les bases o vos podeu adreçar a l'ajuntament de Montuïri. Animau-vos a participar que els premis són sucosos.

UN PUNT D'INFORMACIÓ JUVENIL A MARIA.

Hem llegit al BOCAIB del passat dia 18 de març, que la Conselleria de Presidència autoritzava l'obertura i funcionament d'un Punt d'Informació Juvenil a Maria de la Salut. Segons diu aquesta resolució l'ajuntament ho havia sol·licitat, és una bona notícia per el poble, esperem veure'l ben aviat obert i que faci molta de feina.

PROGRAMA CULTURAL ARTJOVE'97.

La Conselleria de Presidència, a través de la Direcció General de JOventut i Família, promou el Programa Cultural Art Jove'97. La realització del mateix es contempla des de 2 vessants: la de potenciar la creativitat dels joves i la de contribuir a la promoció i la difusió. Les activitats previstes són:

- Mostra de Música Jove contemporània.
- Certamen de cançó d'autor.
- Mostra de música per a joves intèrprets.
- Certamen d'arts plàstiques.
- Certamen de fotografia.
- Certamen de literatura: Poesia, relat i article.

Hi ha 3 premis per cada apartat i van des de 300.000 PTA fins a 50.000 PTA. Hi poden participar tots els que no superin els 30 anys dia 31 de desembre de 1997 i el plaç per inscriure's acaba el dia 30 d'abril. Si voleu més informació a l'Ajuntament i trobareu les bases o podeu anar a la Conselleria de la Presidència, Plaça de la Drassana, 4 de Palma.

LA SORT I L'ENGANY DE LA PESSETA

Ens ha arribat una carta d'aquestes que prometen de tot; sort i desgràcies, fortuna i misèria: Tot depen de que es faci cas (o no) de les recomanacions de la carta: fer 27 còpies de la carta i enviar-les, juntament amb una pesseta cada una, a 27 adreces diferents. Un suggeriment per a qui "piquei": podrien posar la "quota" a dur i sortiria més a compte; que no veuen que els segells han pujat i valen una trentena de pessetes cada un?

EL HALE-BOPP ES VEU PERFECTAMENT

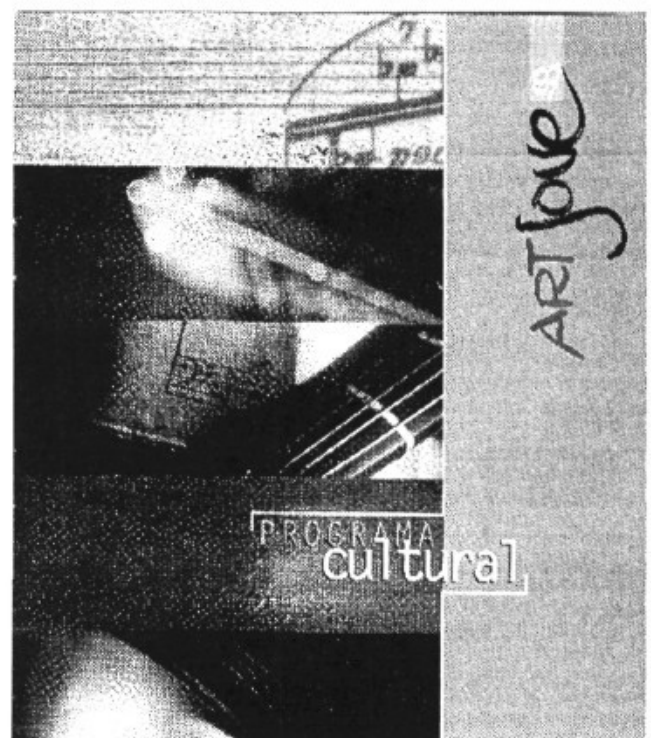
El cometa Hale-Bopp es fa visible cada dia a l'horitzó, a la zona nord. Si algú encara no ha girat els ulls al cel per veure aquest rar fenomen astronòmic, que s'afanyi; encara té unes quantes setmanes de temps, però quan hagi desaparegut... adeu!; fins d'aquí a més de dos mil anys no es tornarà a repetir el pas del cometa en qüestió. A miral el cel, que l'espectacle és de franc!

DESPRÉS DEL CORRELENGUA VE... ACAMPALLENDA

L'Acampallengua ja està enxarxat. Ja està tot en marxa, el dia 12 d'abril a Inca i el dia 13 a Lluc. Les activitats seran les següents:

DISSABTE DIA 12:

- 11h. Recepció a la Plaça del lledoner d'Inca.
- 12h. Cercavila amb xeremiers i caparrots.
- 13h. Benvinguda a la Plaça de Santa Maria la Major.

BULLIT DE NOTÍCIES

-16h. Activitats:

- Campionat de Truc.
- Gimkama.
- Taller de Ximbombes.
- Taller de Sexualitat.
- Taller d'Escalada.
- Taller Ecològic.

-16'30h. Animació infantil amb Cucorba i Casal de Joves.

-16'30h. Taula rodona "El català als mitjans de comunicació".

-18h. Conferència d'en Gabriel Bibiloni "Models reeixits de normalització lingüística".

-19h. Assemblea "Propostes joves per la llengua".

-20'30h. Ballada popular amb: Al Mayurka i Grups d'Inca.

Foguerons i Torrada

-22h. Gran concert de Rock amb Companyia Elèctrica d'Harna; Ja t'ho dirè i Ocults.

DIUMENGE DIA 13:

Tot el dia a Lluc, hi haurà exposicions, concerts, animació infantil, ball de bot,... a les 12 del migdia el gran matx de futbol entre les seleccions de la Part Forana contra la de Ciutat i per acabar a les 14'30 h. a l'Acolliment un bon arròs brut.

Amb aquest programa tan atapeït, no et pots quedar

a casa, prepara la tenda de campanya i cap a Inca manca gent. Segurament els dies 5 o 6 d'abril hi haurà a Maria una reunió informativa (penjarem cartells pels cafès i botigues confirmant el dia) i venda d'abonaments. El preu de l'abonament que inclou la inscripció, camiseta, sopar i concert val 2.000 PTA. (el concert sol en val 1500 PTA). Si vols saber més coses al respecte o vols comprar l'abonament, te pots posar amb contacte amb en Miquel Morey.

UNA LECTORA ENS HA DIT..

Hem rebut una sol·licitud d'una lectora de la revista, la qual ens demana que fem arribar a l'Ajuntament el seu prec que els diferents carrers de Maria apareguin més cuidats, que no es deixin créixer tantes herbes a les voreres. Cita concretament els carrers Font i Roig i Unió, com a exemples d'això que diu.

ELECCIONS A LA PENYA BARCELONISTA

La Penya Barcelonista de Maria, ens informa de la propera convocatòria d'una Junta Extraordinària, amb un únic punt a l'ordre del dia: l'elecció de la nova Junta.

Aquesta s'ha celebrat dia 29 a les 19,45 h. al seu local social. Com que en aquestes dates estarem confeccionant aquest número que ara llegiu, vos n'informarem del resultat al proper número.

Cercavila, campionat de truc, gimkana, tallers, animació infantil, conferències, ballada popular, foguerons, torrada...

GRAN CONCERT DE ROCK **Balears** 365 DIES AMB TU

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

L'amo en Gaspar Mas Rosselló va morir el passat dia 12 de març, a l'edat de 72 anys. Vivia al carrer Major, número 108.

Madò Coloma Bergas Mas ens deixà dia 18 de març, a l'edat de 89 anys. Vivia al carrer de Sa Raval, número 54.

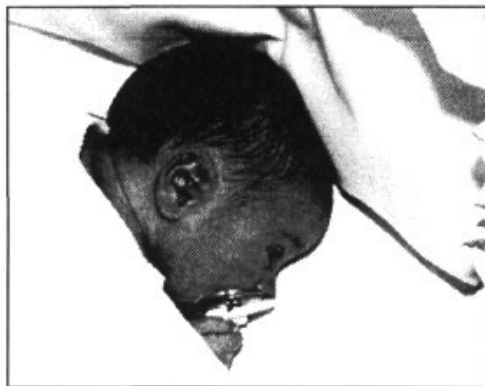
Que descansin en pau.

BENVINGUTS:

En Joan Tomàs Darder va néixer el passat dia 7 de març. Els seus pares són en Joan Tomàs Sastre i n'Aina Darder Bergas.

N' Antoni Sabater Font que va néixer el passat dia 16 de març. Es fill d'en Gabriel Sabater Ferriol i na Joana Maria Font Carbonell.

N'Esteva Quetglas Castelló va néixer dia 23 de març. Els seus pares són en Joan Quetglas Ferriol i n'Antònia Castelló Payeras.

Enhorabona als seus pares i demés família.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	525002
FAX	525194
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)	525594
APOTECARIA	525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax) ...	525083
ESCOLA DE BAIX	525252
CA SES MONGES	525144
LOCAL TERCERA EDAT	525564
PARRÒQUIA	525033
GESA INCA: AVARIES	880077
BOMBERS	085
AMBULATORI D'INCA	502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	502850
AMBULÀNCIES	200362
RECAPTACIÓ DE TRIBUTS	
DE LA CAIB (Inca)	505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA	
(Inca)	505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dimarts, dijous i divendres: de 18 a 20 hores.

Dimecres: de 17 a 20 hores.

Dissabtes: de 10 a 13 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 7'30 i 15 hores.

Sortides Palma: 13 i 19 hores.

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al **855043**

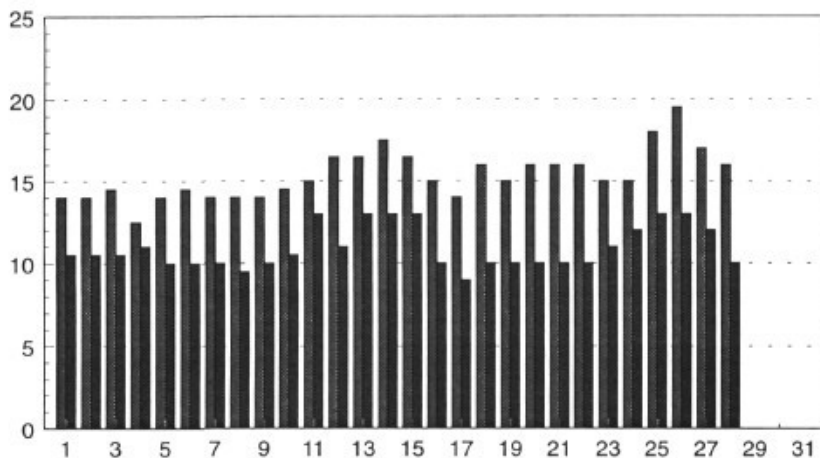
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al **236624**

El temps

MES DE FEBRER

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia 3 7 l.

TOTAL: 7 LITRES

Temperatura Màxima

19,5 °C (Dia 26)

Temperatura Mínima

9 °C (Dia 17)

Temperatura Mitjana

13,1 °C

Mitjana Màximes

15,4 °C

Mitjana Mínimes

10,8 °C

RECORDANT A JAUME MESTRE I LA SEVA SENYORA.

Agraïnt una visita que me feren dia 20 de març.

Començant la primavera
dos aucells varen venir,
na Magda com un punsí
i en Jaume com un fradí
que corre igual que una llebre.

Tots dos en llengua francesa
i parlen el mallorquí,
parlen amb molta franquesa
i no tenen mai peresa
per seguir un bon camí.

Jaume «Collet» si algun dia
tornaves a veurer-me
torna amb na Magda Molinas
que és de les dones més fines
que improvisa poesies
amb gràcia, amor i poder.

Dins la República Francesa;
de moment estau allà,
sempre amb la vostra noblesa
disfratau de la riquesa
que tots dos vàreu suar.

*Una abraçada del vostre amic, Miquel
Rosselló i Quetglas*

FLOR SOLITARI

Santa Maria de la Pau de Casrellitx.

Aquells padrins vos adoraven
vos duïen a dins el cor com un sagrari
i aquells contells vermells que suspiraven,
el vostre amor senyora del Santuari.

I aquelles flors de matinada
mirant cap en el cel amb humitat,
portaven la serenor de la rosada
i les estrelles del cel la claretat.

Per semp're sereu la nostre mare
i mai del món viureu en soletat,
tendreu de mi i les flors una mirada.

Oh! mare i reina d'amor i de bondat
donau-mos la pau ben consagrada
i salvau de comprensió la humanitat.

*Miquel Rosselló i Quetglas
Inca, 23 de març de 1997.*

MIGUEL TORRENS QUETGLAS

MÈTGE

HORES CONVINGUDES

Atén assegurats de: ASISA-IMECO-NOVOMEDIC

C/. Nou, 69
Aria de la Salut

Tel. 907 74 79 65

ELS PRESSUPOSTS I ALTRES HERBES.

El passat dia 21 de Març i al segon intent es varen aprovar els pressupostos per l'any a 1997. Aquests pugem a un total de més de 87 milions de pessetes i es varen aprovar gràcies a la majoria municipal que té el PSOE i amb el vots en contra, amb distints matisos, de la resta de l'oposició.

La resta del plenari va ésser digne d'una comèdia. Havíem demanat, ja el dia 14 de març, que els pressupostos no s'aprovassin fins que tinguéssim un secretari que hagués pres possessió del seu càrrec i pogués emetre un informe d'intervenció sobre els pressupostos que es pujaven al plenari per aprovar. En una setmana hem tengut per ordre correlatiu com a secretaris a Sion Ramis, l'interí que teníem des de l'any passat i autor de l'informe inicial del pressupostos i del reconeixement extrajudicial de crèdit per poder pagar deutes d'anys anteriors. El segon va ésser José Maria Ceballos Canton que havia guanyat la plaça en haver oposat a nivell estatal i que no sabia paraula de la nostra llengua a més de tenir clar que Maria no era poble per a ell i bullia per anar-se'n La tercera era Catalina Pons que tots els grups havíem consensuat com a secretària interina després de quedar en segon lloc l'any passat a les proves per cobrir la plaça i que fa uns anys va al·legar contra les proves que donaren a Immaculada Borràs la plaça d'interina amb l'avantatge que dona ésser resident al poble des de pocs dies abans de la convocatòria.. Bé idò cap d'ells no va actuar de secretari, sinó el funcionari que l'Ajuntament té destinat a la Unitat Sanitària des de fa 4 anys. A la passada legislatura es va estar mesos sense fer un plenari per manca de secretari i no demanar-ne cap al Consell Insular de Mallorca per enviar assistència tècnica i realitzar el servei i aquest dia es va recórrer a l'auxiliar administratiu de l'Ajuntament per cobrir una necessitat i realitzar funció de fe pública a més de fiscalització econòmica. Tot un exemple de rapidesa i servei.

El nostre grup presentarà en el propers dies al·legacions als pressupostos i si escau els impugnarà davant el Tribunal Contenciós Administratiu ja que estan mal confeccionats i no reflecteixen els deutes que l'Ajuntament ha contret per la seva mala gestió en els darrers anys. Ens estudiarem també la possibilitat d'impugnar el plenari. La nostra actitud no és d'obstrucció ni de judicialització de l'activitat municipal, volem que es reconeixin els drets de les minories i posar fre als abusos de les majories. Una i altra vegada s'abusa de la situació de privilegi que dona el poder i alguna vegada s'ha de dir basta. En darrer extrem serà la Justícia la que decidirà qui ha actuat a dret i qui anava equivocad, si som nosaltres ja vàrem dir al plenari que demanarem perdó públicament.

La llei pressupostària fa referència en diversos apartats que el pressupost ha d'incloure tots els ingressos i

totes les despeses d'un Ajuntament pel brut, sense descomptar cap import. Aquests pressupostos no treuen a llum en cap moment el deute que per la devolució incorrecta d'IVA té l'Ajuntament de més de 22 milions de pessetes i dels quals es descompten de la Participació en el Fons de Cooperació Estatal prop de 600.000 ptes. cada mes un 25% del total mensual. En el pressupost per un banda reconeixen els interessos que paguen per l'IVA, 450.000 ptes., i per l'altra no ho fan dels doblers que van tornant cada mes.

Els 25 milions de pessetes, justs, que es preveuen d'ingressos del Fons de Cooperació haurien d'ésser 32 milions i recollir com a deute els doblers que cada anys es paguen per tornar l'IVA, que és la diferència. Per posar un exemple del propi pressupost podem dir que dels doblers que cobra l'Ajuntament a GESA i Telefònica per l'ocupació d'espai públic i sabent l'import aproximat pels rebuts pagats en any anteriors a aquests monopolis es podria descomptar del total a cobrar els que s'ha de pagar.

El primer intent d'aprovar els pressupostos es va fer el dia 14 de Març i en aquella ocasió només començar el plenari vaig demanar la suspensió del mateix ja que no s'havia reunit la Comissió Informativa de Comptes i Hisenda i vaig mostrar les meves queixes per la manca dels documents que formen els expedients que van a plenari al Secretari. Els membres del Partit Popular es sumaren a la protesta i després d'una breu deliberació es va acordar per unanimitat la suspensió.

Un acte tan important com és l'aprovació dels comptes que han de marcar les actuacions municipals i els doblers que s'han d'administrar durant l'any 1997 no pot ésser una mostra d'improvisació i corregudes com mostra la majoria municipal que va tenir un especial interès per aprovar sense demora uns comptes en què no estan ni contemplats els projectes del Pla Mirall. Per això diuen que ja modificaran les partides i el cert és que els doblers que entraran seran el mateixos i les despeses més gran si hem de fer qualque obra.

Els pressupostos estan confeccionats únicament i exclusiva per la majoria, fora escoltar l'oposició, per molt que en els darrers moments volguessin embellir la cosa. Diuen que són uns pressupostos molt ajustats, a la baixa en la part d'ingressos i realistes a diferència d'anys anteriors. Interpreten els pressupostos com un calaix de doblers sense destinar a cap partida específica i a gastar s'ha dit fins que acabem els duros. Llavors passa el que passa i han de reconèixer despeses que no han cabut dins el pressupost. En aquest mateix plenari i per segona vegada en un any varen reconèixer haver-se endeutat més del que tenien, en una paraula, que havien contret obligacions de pagament de forma irregular.

Si la primera vegada, allà pel mes d'Agost de 1996 varen dir que devien més de 9 milions de pessetes i varen modificar partides dels pressupostos per pagar-ne d'altres, el passat dia 21 reconeixien prop de 7 milions i mig de factures no pagades entre els anys 1995 i 1996. Tot un exemple de bona gestió que volen amagar amb un presumpte romanent d'anys anteriors que estar per veure la quantitat exacta i la procedència, però això serà motiu d'un anàlisi posterior. No oblidem, per molt que també ho vulguin fer esvaïr, que hi ha responsabilitats personals pels ordenants de despeses i de pagaments segons l'article 169 de Llei de Règim de la Hisenda Local o l'article 141.1 de la Llei General Pressupostària. Això està escrit i ben escrit a la mateixa Llei.

Per acabar aquest primer capítol del pressuposts, una crítica al presumpte progressisme i solidaritat de

l'Ajuntament; si l'any passat es carregaven la partida del 0,7% del pressupost per transferir al 3r. Món i la d'ajuda de 500.000 ptes. a les famílies necessitades per pagar deutes, per a l'any 1997 el 0,7% desapareix directament i de les no pagades 500.000 ptes. ara es retallen fins a les 300.000. Vosaltres mateixos podeu veure com les se gasten.

NOTA: Quedi clar per si algú no li té, que a nivell personal no dubt que ningú hagi agafat cap dobler i ho dic amb la ma al cor. Simplement s'han administrat malament els doblers i no s'ha justificat amb rapidesa i claredat la seva administració. Les meves crítiques són sempre polítiques i com a tal s'han d'entendre, si és que es pot.

Jaume Mestre.

Regidor dels Independents de Maria

(Aquest article d'en Lluís Maicas, fou publicat al Diari de Balears de dia 13 de març)

Lluís Maicas

Prensa Forana

Guardador de tot quant document cau a les

meves mans, he anat arreplegant, aquests darrers anys, alguns exemplars de cada una de les revistes d'informació local que s'editen a la part forana de Mallorca, moltes de les quals associades al col·lectiu «Prensa Forana». Algunes efímeres i algunes d'una longevitat envejable, de qualitats molt diverses, no només pel que fa al material que empren sinó també, o sobretot, pels seus continguts, totes elles tenen en comú tot un seguit de trets que les fan molt especials i estimades. Són el pols dels pobles on s'editen, bateguen la seva vida i constitueixen una acta notarial del seu dia a dia. Recullen, a les seves pàgines, els esdeveniments quotidians, es fan ressò de les alegries i tristors, conserven tradicions, gloses i malnoms, recuperen imatges de l'avior, estimulen activitats culturals i, en definitiva, escriuen la història. Han mantingut i mantenen encara la llengua viva. Escrites la majoria íntegrament en català han estat, durant anys, les úniques publicacions periòdiques en la nostra llengua. Les que, en temps difícils, han ventat el caliu perquè les cendres no colgassin la flama i l'alè tebe de la paraula fos

difusor de l'esperança. Són el bressol de molts dels nostres futurs escriptors. Les seves pàgines, la primera oportunitat que els joves tenen de publicar i que la seva escriptura prengui el vol i agafi una dimensió ben distinta a la petita i miserable mort dels calaixos. Totes, sense excepció, són fruit de l'esforç i del sacrifici d'unes persones que estimen

profundament el seu poble, la nostra terra, la nostra cultura i la nostra llengua. Persones generoses que, malgrat el desànim o la incomprensió, dediquen el temps que roben al lleure, a la son o a la família a tirar endavant un projecte de país. Amb constància i il·lusió treuen al carrer cada número de les seves publicacions, molt sovint posant mà a la butxaca. I el conjunt d'aquestes publicacions forma un corpus encara o ben apreciat, la importància del qual es consolidarà amb el temps.

Per tot això i perquè crec sincerament que la tasca que fan és molt important per normalitzar el nostre petit país i consolidar la nostra cultura, és la raó per la qual els vull retre el meu petit, però sentit, intens homenatge. Que no defalleixin. Que vencin les dificultats, perquè la nostra malmesa cultura els necessita.

INOCULACIÓ POLÍTICA I PÓLVORA MULLADA

La teoria de la inoculació és una de les més curioses que ens ha fornit la Psicologia Social. La devem a un estudiós nord-americà anomenat McGuire i té una formulació relativament senzilla: quan, des d'alguna instància de poder, es veu que hi ha perill, posem per cas de revolució, o de canvis molt profunds, es crea un succedani, controlat, de quelcom que se li assembli però que ho faci impossible. Per posar-ne un exemple: quan va començar a agafar força a Euskadi l'opinió d'Herri Batasuna el govern espanyol va potenciar amb molts mitjans a l'abast una opció suposadament abertzale, independentista (o, com a mínim, autodeterminacionista), d'esquerres, amb vel·leïtats revolucionàries, i tot l'etcètera que se li hagi d'afegir: em referesc naturalment a Euskadiko Eskerra, liderada pel semioblidat Juanmari Bandrés. Euskadiko Eskerra, seguint la teoria inoculatòria, havia d'aconseguir frenar el creixement d'HB, i, si tot anava bé, fins i tot la força que li passàs al davant i que acabàs suplantant-la al capdavant de l'abertzalisme d'esquerres. Un cop acomplerta -amb fracàs, com s'ha pogut veure- la seva tasca, EE tornà a la casa del pare, i avui dia forma part del Partit Socialista Obrer Espanyol.

Actualment, a qualsevol de les Illes Balears i Pitiüses, estam assistint a una maniobra semblant, tendent a desactivar l'oposició més nombrosa (els socialistes), orquestrada pel Partit Popular. Des de fa uns mesos els polítics del PP de les Pitiüses, per exemple, s'estan convertint en els campions de l'ecologisme. Han afirmat que convertiran ses Salines d'Eivissa i de Formentera en un parc natural (es veu que la Reserva natural aprovada pel parlament espanyol els queda petita) i que estan disposats a fer tot el que calgui en la defensa del medi ambient i de l'entorn natural. A tal efecte, i poder començar a funcionar en aquest camp, els "populars" han cercat el que ells consideren l'interlocutor vàlid de l'oposició: Els Verds. S'ha establert un diàleg entre aquestes forces polítiques, i la imatge tant dels uns com dels altres n'ha sortit beneficiada: la dreta se n'ha beneficiat perquè ha vist

d'alguna manera validat el seu gir de partit respectuós en la defensa de l'entorn, i Els Verds n'han sortit també clarament beneficiats perquè apareixen validats pel PP com a interlocutors de l'oposició. Correlativament, els socialistes (i la resta de forces polítiques de l'esquerra) resten automàticament arraconades i fora de joc.

Quan quelcom empipa una certa força política i li obstrueix el seu camí cap al poder, immediatament és procedeix a un buidatge de pólvora, perquè aquesta quedi completament mullada. En això consisteix la inoculació. De casos, entre nosaltres, no en manquen:

El moviment de les associacions de veïns constitueix un dels grans blocs d'oposició als governs dretans de la transició espanyola. El moviment, emperò, ben incardinat dins el teixit social, acaba controlat pel partit socialista, i, quan aquest arriba al poder se li fa molest. No li queda més remei, doncs, que buidar-lo de contingut. I, naturalment, ho fa.

Els del PP volen donar el toc de gràcia als socialistes a les Pitiüses i validen Els Verds com a oposició per parlar de temes mediambientals (i, per tant, de temes econòmics, que al cap i a la fi són els que compten).

El PSM puja en part a costa del discurs ecologista, de l'anada de bracet -indiscutible en el tema de la incineració, per exemple- amb el GOB. És necessari que entre les forces polítiques de las illes n'hi hagi una que faci seva, abans que res i com a prioritat, la defensa de l'entorn natural. Ara, emperò, quan es toca una mica de poder les relacions s'incineren. Es tracta d'una inoculació òbviament realista.

Tot això són maniobres destinades a acostar-se al poder, però no necessàriament destinades a promoure el bé comú. És important, per tant, que tenguem l'agudesia d'observar-les i, quan s'escaigui, la valentia de denunciar-les. Perquè, avui dia, es pot saber més de la política insular por allò que es calla que no per allò que es diu.

Bernat Joan i Mari

President d'ERC-Illes Balears i Pitiüses

Esquerra Republicana
Illes Balears i Pitiüses

EDICIONS DOCUMENTA BALEAR

presenten

Propers números de la

GUERRA CIVIL A MALLORCA POBLE A POBLE

- ✈ CALVIÀ
- ✈ MURO
- ✈ BANYALBUFAR
- ✈ BINISSALEM
- ✈

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ A LA COL·LECCIÓ LA GUERRA CIVIL A MALLORCA POBLE A POBLE

Cognoms Nom

Adreça CP Població

Província Telèfon

Desitj subscriure'm a la col·lecció LA GUERRA CIVIL A MALLORCA POBLE A POBLE, per la qual cosa fare efectiu l'import de 1.275 ptes/exemplar (PVP 1.500 ptes) mitjançant:

- Gir postal
- Oficina Documenta Balear Pas d'en Quint, 5 - 3^a - 07001 Palma Tel. 71 81 23
- Associació de la Premsa Forana de Mallorca
- Domiciliació bancària (ompliu les dades del compte bancari)

Els agrairé que paguin amb carrec al meu c/c o llibreta

Núm.

Banc o Caixa

Adreça entitat:

els rebuts que, en concepte de subscripció, els presenti DOCUMENTA BALEAR,

Signatura Data

PLATAFORMA PER LA DEFENSA I MILLORA DE LA SANITAT PÚBLICA DE MALLORCA

El "Sistema Nacional de Salud", conseqüència de la històrica demanda social, constitueix un dels pilars fonamentals del Benestar Social. El conjunt de la ciutadania sent protegit el seu dret a la salut dins el sistema públic, que si bé es caracteritza per un funcionament raonablement bo, és susceptible de millorar la qualitat de les seves prestacions. Però aquest fet no ha de servir d'excusa perquè s'intentin introduir mesures que puguin suposar una clara disminució de la cobertura pública i, en conseqüència, un retall dels drets legítims dels ciutadans/nes.

Davant aquesta situació, la Plataforma per la Defensa i Millora de la Sanitat Pública de Mallorca vol comunicar a l'opinió pública la repercussió que, de no impedir-se, poden tenir mesures anunciades com les del Govern, amb tendència a la limitació de prestacions sanitàries públiques per a la majoria de la població.

La Plataforma també vol posar de manifest la seva voluntat de contribuir a la millora del "Sistema Nacional de Salud" amb propostes que ajudin a aconseguir majors nivells de qualitat del mateix:

- 1.- Manteniment del "Sistema Nacional de Salud", públic i universal, com a dret social irrenunciable.
- 2.- Finançament públic mitjançant els Pressupostos Generals de l'Estat, garantint l'equitat i la qualitat de l'atenció sanitària.
- 3.- Provisió pública del serveis sanitaris amb una assegurança única pública de la seguretat social com a garantia de solidaritat, rebutjant el sistema de copagament (aportacions econòmiques dels usuaris/es al marge dels impostos directes), ja que suposen una penalització dels sectors socials més desfavorits i/o amb majors necessitats d'atenció sanitària.
- 4.- Suport a la contenció de les despeses farmacèutiques amb mesures que no recaiguin en els usuaris/es, juntament amb un major control sobre l'activitat de la indústria farmacèutica.
- 5.- Delimitació nítida dels sectors públic i privat, potenciant la qualificació professional i la dedicació exclusiva dels professionals dels serveis sanitaris públics.
- 6.- Increment de les inversions en sanitat per fer front als dèficits d'infraestructura i de personal, i atendre els problemes encara pendents com són: l'atenció específica a la dona, tenint en compte les diferències de gènere, la geriàtrica, salut bucodental, portadors/es del VIH, malats de la Sida i drogodependència, entre d'altres.

7.- Suport a la constitució del "Consells de Salut", locals i d'área, previstos per la llei, com a forma de desenvolupar la corresponsabilitat en la gestió i control de la despesa sanitària per part de la comunitat.

8.- Desenvolupament d'un pla de salut amb la unificació de tots els recursos sanitaris públics, incloent-hi l'hospital militar de Palma, l'extensió de l'atenció primària al 100% de la població, cobertura adequada a l'assistència de la salut mental, sobre tot pel que fa a la rehabilitació de malalts crònics i a la potenciació de la prevenció i promoció de la salut.

9.- Transferències plenes a la nostra comunitat de tots els recursos sanitaris públics, amb la dotació pressupostària suficient.

10.- Integració plena dels hospitals de Manacor i Son Llàtzer a la xarxa sanitària pública de Mallorca.

Fem una crida a tota la població per a la defensa i millora d'un Servei Sanitari Públic, de qualitat, accessible a tothom i enfocat a la salut integral, en contra de la fragmentació i la privatització del "Sistema Nacional de Salut".

Convidam totes les organitzacions, cíviques, professionals, sindicals i polítiques a integrar-se dins la Plataforma per a la Defensa i Millora de la Sanitat Pública de Mallorca.

ASOCIACIÓN DE LUCHA ANTI-SIDA DE MALLORCA (A.L.A.S.)

ASSAMBLEA DE DONES

BEN AMICS

CC.OO.

C.G.T.

ELS VERDS DE MALLORCA

ESQUERRA REPUBLICANA (E.R.C.)

ESQUERRA UNIDA Illes Balears

FEDERACION DE ASOCIACIONES DE VECINOS (F.AA.VV.)

GRUP D'ORNITOLOGIA DE BALEARS (G.O.B.)

INSTITUT BALEAR D'EMPLEATS PUBLICS (IN.B.E.P.)

LOBBY DE DONES

LOBBY PER LA INDEPENDENCIA

PSIB-PSOE

PARTIT SOCIALISTA DE MALLORCA (P.S.M.)

REVOLTA

SINDICATO DE ENFERMERIA (SATSE)

UNIO GENERAL DE TREBALLADORS (U.G.T.)

UNIO DE PAGESOS

UNIÓN SINDICAL OBRERA (U.S.O.)

UNA SESSIÓ CONCELEBRADA. QUATRE SECRETARIS I UN AJUNTAMENT

En Sion informa i na Catalina escriu

MELCION RAMIS, que ha de cessar avui mateix, ha anat a recollir a l'aeroport en **JOSÉ MARÍA CEBALLOS**, el secretari titular que està previst que avui prengui possessió i acte seguit cessi. A la Casa de la Vila espera, a més del batle, regidors i regidores, na **CATALINA PONS**, que serà la secretària interina un cop hagi

Aquest petit relat vol intentar posar sobre el paper, cosa bastant difícil, la història d'una *setmana tràgica* per a la Secretaria del nostre ajuntament. Vull aclarir primer

de tot, que això no vol esser cap crítica ni cap retret cap a ningú. Si pels motius que siguin qualcú se sent molest, vagi per endavant les meves disculpes, no era aquesta la meva intenció. Ben al contrari, sols vull transmetre uns fets que per a mi foren molt divertits, propis d'una pel·lícula d'en Berlanga o d'en Buñuel. Això es surrealisme, la resta són punyetes:

Dia 14 de març de 1997:

A les 20 hores hi ha convocat plenari, però aquest s'ha de retardar una mitja horeta ja que el secretari interí

cessat el senyor Ceballos.

Amb només una mitja horeta de retard arriben en Sion i en Ceballos, i comença el plenari. Però se suspèn,

A l'esquerra del batle podeu veure en Toni actuant de secretari.

però això ara no ve al cas. Aleshores el sr. Ceballos ha de prendre possessió i cessarà, almanco no s'haurà perdut el temps. Però no!, en Ceballos explica, que no cessarà avui mateix, sinó devers dimecres o dijous, que està a l'espera

d'un fax de la Junta d'Andalusia. S'acorda entre els regidors, que el senyor Ceballos prengui possessió el mateix dia que li arribi el preuat fax i se li comunica, i el sr. Ceballos respon:

->Yo no voy a poner impedimentos de ningun tipo, pero el tema de mis emolumentos quiero que quede claro. No voy a perder el dinero que me cuesta estar estos dias en Mallorca»

-Jo li pagaré del meu sou, contesta el batle.

-Jo també hi pos el meu.

-Jo també.

-I el meu...diuen alguns regidors i regidores.

->Esto no lo puedo permitir» replica en Ceballos fluixet.

Així acaba la primera funció, en Sion continuarà de secretari interí fins que en Ceballos cessi.

Però resulta que la realitat va esser una altra distinta. El sr. Ceballos va prendre possessió el dilluns dia 17 de març i el mateix dia en *MELCION RAMIS PERELLÓ* deixava d'esser secretari del nostre ajuntament. El sr. Ceballos va esser secretari tres dies, ja que el dimecres dia 19 cessava del seu càrrec i li acopà cap a la seva terra natal.

21 de març de 1997:

La segona funció comença a les 21'15 hores aproximadament. Abans d'atacar l'ordre del dia, el batle explica:

-Vist que aquest ajuntament, en aquests moments està sense secretari, ja que degut al cessament del Sr. Berastain, Conseller de la Funció Pública, no han arribat els papers necessaris per poder prendre possessió la que serà la nova secretària interina d'aquest ajuntament, la Sra. *CATALINA PONS*. Per poder celebrar aquest ple, s'ha optat que el Sr. *ANTONI SUREDA*, funcionari de carrera d'aquest ajuntament, faci les funcions de secretari acci-

dental. Hi ha res a dir?.

-Sí -argumenta el regidor independent-. Sense posar en dubte les capacitats d'en Toni Sureda, crec que no és la persona més adequada, ja que fa un grapat d'anys que està «apartat» de l'ajuntament i està treballant a la unitat sanitària. A més, vull advertir a n'Antoni, que haurà de donar fe d'uns actes que no coneix, com per exemple els pressuposts que han estat informats per en Sion i ell ho haurà d'assumir, contesta en Jaume Mestre.

-Primer de tot, vull que consti en acta -diu el batle-, que en Jaume Mestre ha qüestionat la capacitat de treball d'en Sion, (En Sion que també està present a la Sala, mira en Jaume i li fa mitja rialla mentre li diu: Tranquil!); a més en Toni ja ha treballat com a Secretari en altre temps i és l'únic funcionari, en aquests moments, que pot esser secretari, ja que en Martí no ho vol esser.

Després d'una estona d'estira i afluixa entre en Rafel i en Jaume, comença el Ple. Imaginau-vos la situació. En Toni Sureda que era el que actuava com a Secretari, s'ho mirava des d'un cantó de la taula. Na Catalina Pons, que en aquell moment no hi pintava una regadora (amb perdó), escrivia a les totes a l'altre cantó de la taula i en Sion que estava de públic, de tant en tant assessorava na Catalina, a més de donar algunes explicacions a la Sala, mentre em comentava:

-Saps que s'hi està de bé assegut aquí, no és el mateix veure els bous des de la barrera.

I això fou tot. Com ja he dit abans, aquest relat no vol esser cap crítica ni cap elogi, sols intenta reflectir l'estrambòtica situació que va viure durant una setmana l'ajuntament de Maria.

Ja ho sabeu, si estau avorrits, podeu anar a la Casa de la Vila els dies que hi ha plenari i la diversió està assegurada. Bé, quasi sempre.

Miquel Morey i Mas.

HA BROTAT UNA FLOR NOVELLA

L'any 1896 va néixer a Maria de la salut un arbre de la llarga vida, molt hermós i ple de vitalitat. D'ell en brotaren tres branques, tan sanes com el mateix arbre. Elles són les tres centenàries que tenim en el nostre poble: madò Margalida Font, madò Joana Maria Castelló i madò Margalida Bergas. La primera branca, una any després del centenari, ha tornat a obrir una poncella, tan fresca i eixerida com el dia que féu els cent anys de vida. Tot el poble se n'alegra i la vol felicitar a ella i la seva família, desitjant de bon cor que aquesta branca tengui d'altres poncelles per obrir d'aquí endavant.

Francesca Mas Ximenis

IX CERTAMEN DE FOTOGRAFIA «FENT CARRERANY»

B A S E S

TEMA: Lliure.

PARTICIPANTS: El certamen és obert a tothom. A l'apartat juvenil hi podran participar tots els nascuts l'any 1979 o posteriors.

OBRES: Cada participant podrà presentar un màxim de 3 obres a cadascun dels apartats del certamen. Al premi «Mestre Pere des Retrats», no s'hi concursa directament, és el jurat el que otorga aquest premi a la fotografia de totes les presentades que consideri que reflecteix millor la vida de les persones o del poble de Maria. Aquest premi és compatible amb els altres.

APARTATS I PREMIS

-Premi Color.

1er. 25.000'-ptes. i trofeu.

2on. 15.000'-ptes. i trofeu.

-Premi Blanc i Negre.

1er. 25.000'-ptes. i trofeu.

2on. 15.000'-ptes. i trofeu.

-Premi Juvenil.

10.000'-ptes. i trofeu.

-Premi Autor Local.

15.000'-ptes. i trofeu.

«Mestre des Retrats»

20.000'-ptes. i trofeu

FORMAT I PRESENTACIÓ: Les obres seran lliures d'imatge i format fotogràfic i aniran muntades sobre cartolina reforçada de 30 x 40 cms. blanca o negra.

IDENTIFICACIÓ: A la part de davant, marge inferior dret de cada fotografia hi figurarà el títol, lema i apartat al qual es concursa. Els autors locals i juvenils ho faran constar. En un sobre tancat s'escriuran les dades personals de l'autor (nom, document d'identitat, adreça i telèfon), amb el seu lema a l'exterior. Totes les fotografies que no s'identifiquin d'aquesta manera quedaran fora de concurs, si bé, si hi ha espai s'exposaran.

ENVIAMENT: Les obres podran ser lliurades personalment o enviades per correu, sempre que arribin abans del 19 d'abril de 1997 a aquestes adreces:

*Associació Cultural «FENT CARRERANY». C/ Antoni Monjo, 2. 07519 Maria de la Salut.

*Ajuntament de Maria. Plaça des Pou, 13. 07519 Maria de la Salut.

*Imatges, material fotogràfic. C/ Pere Riera, 1. 07550 Manacor.

*Rudi's Foto-Servei. C/ Blanquerna, 18. 07003 Ciutat de Mallorca.

*Fotos Gamundí. C/ Sant Joan, 7. 07440 Muro.

Al sobre s'ha de fer constar IX Certamen de Fotografia «FENT CARRERANY», el número d'obres que hi ha dins, i el lema.

JURAT: El jurat estarà format per 3 o 5 persones nomenades per l'Associació. El seu veredicté serà inapel·lable i els premis es podran considerar deserts.

CALENDARI: Termini de presentació: 19 d'abril de 1997.

Inauguració i lliurament de premis: 25 d'abril de 1997 a les 20'30 hores.

EXPOSICIÓ: Del 25 d'abril al 4 de maig de 1997 a «Sa Capella Fonda».

HORARI: Dissabtes i diumenges de 18'30 a 20 hores.

DEVOLUCIÓ DE LES OBRES: Aquestes podran ser retirades al lloc d'entrega a partir del 2 de juny de 1997.

NOTES:

1.- Les obres premiades quedaran en poder de l'Associació Cultural «FENT CARRERANY», que es reserva el dret de reproduir-les, exhibir-les i publicar-les

2.- L'organització es reserva el dret a seleccionar les obres a exposar.

3.- Les obres seran tractades amb la major cura possible, però no es respon de les malifetes o pèrdues que es puguin produir.

4.- Cap obra presentada pot haver estat premiada anteriorment.

5.- Qualsevol cas no previst en aquestes bases serà resolt per l'organització.

6.- La presentació a aquest certamen pressuposa l'acceptació d'aquestes bases.

Consell Insular de Mallorca

Comissió de Cultura i Patrimoni Històric